

Andr. Rudithij Epistola ad
Metellum Sequanum
Coloniam

328/

Langue, V.C. quem ego plurimi, ut debet, facio, et valde amo,
cum tibi commentarium meum de conjugio laudavit, benevolentia
erga me sua plusculum indulgit, iudicio suo illa perspicui, quo va-
let plurimum, & est aff. Non equidem eo inficias, sermone in illud
argumentum incubuisse, ac cum priore libro causas matrimonii mei
explicasset; in altero o mediocri diligentia ostendere conatu fuisse
contra naturam et Divinam Legem, atque adeo veteris Ecclesiae sanctiones,
instituta sacris, a conjugio repelli; sed ab aliis viris doctis melius
Rati et sensus disputata sunt. Quare quod ego ad privatam meam
Defensionem conscripseram, ut heri meo, Divo Maximiliano Caesari
Optimo Maximo causam meam et facti mei rationes, probarem,
simulque obsecratoribus obviam irem, nihil necesse fuit, id in manus
hominum emittere ac typis mandare. Satis ineptiarum et plerumque
provolat ex officinis. Huc accedit quod prudentissimus Imperator, qui
modo nominavi, scriptis ad me literis, vetuit, ne perulgarem ne
ingratis, et tibi ipsi et nobis negotium facessas. Et sane si in lucem
prodiisset liber, in quo priore, praeter alia, fauces Consulii illius sacro,
sancti scilicet, atque benevolentii suis coloribus depingebatur, nunquam equi-
dem conquisivissem. Cratrones enim illos vestros irridissem, quibus
nihil e aculeatis. Non e igitur, ut nugae illae meae, quae tamen mi-
nime de nugis agunt, in bibliothecis requiras. In tenebris jacent
et tenebrae marem, pascunt. & Chas. Ap. 1580

Andr. Rudithus C. Viro Dno Christ. Hedetano.

329/

Clariss. & Eximientiss. Viri. Tui ac Amice honorande.
Pro mea ingenuitate quanta erga viros magnos ppenpae
sa a multis annis te s mediocriter d amo d colo
d suspicio. Na qualis quantus vir es, tu ex illor
sermonibus, et te novum tum ex clarissimi Tui ingenii
monumentis, singulari pietate, prudentia, dā condit
perspici. Accipit ora nulla tua voluntatis in
me tua fatis, quā in Epist. ad amicos dedisti, cum